

[Thorndahl]

regler, det samme grundlag, som borgerne skal rette sig efter, efter ministerens opfattelse.

Jørgen Jensen (DKP):

Som jeg understregede i mit første indlæg, havde vi taget vores forslag om en forespørgselsdebat tilbage, fordi vi mente, at der nu var åbnet op for mulighederne for denne debat. Det mener jeg også der er i udvalget, så jeg skal ikke forlænge debatten meget.

Jeg vil dog gerne understrege, at jeg ikke sagde, at der ikke var sket noget. Jeg sagde udtrykkeligt, at når ministeren her sagde, at vi ikke havde erfaringsmateriale nok, at der ikke var begrundelse for mere radikale ændringer, så var det nødvendigt at trække nogle af de erfaringer, vi har gjort allerede nu, frem. Derfor var det nødvendigt at nævne nogle eksempler, jeg nævnedes ikke alle, der var mange, mange flere sager, der kunne trækkes frem her, hvis vi ville understrege, under hvilke forhold vi fører denne debat. Det er nemlig en kendsgerning, som jeg indledte med at sige, at vi fører den under indtryk af, at der er sket noget på miljølovgivningens område, men også under indtryk af at det ikke har været tilstrækkeligt, at der fortsat sker brud, at straffebestemmelserne ikke er stærke nok, og at der er en række uheldige virkninger, vi har fået frem indtil nu.

Derfor vil jeg blot gentage, at når jeg talte om eksperter, så understregede jeg også, at ved den decentralisering, der var sket, hvorved kommuner og amter var blevet pålagt et stort ansvar, men også muligheder, havde mange kommuner og amter ikke afsat de nødvendige midler til at ansætte disse eksperter. Det er ikke, fordi det er eksperterne, der skal bestemme, men forudsætningen for, at man i en kommune eller i et amt kan kontrollere, om de oplysninger, man får fra virksomhederne, er rigtige, er, at man har de nødvendige eksperter til rådighed for at undersøge dette. Når man ikke ansætter dem, har man ikke denne mulighed. Så bliver det alene den pression, der kommer fra virksomhederne, der er bestemmende for den stilling, man tager.

Jeg føler det ikke særlig betryggende, ej heller som noget bevismateriale, at man i miljøstyrelsen har godkendt den afgørelse,

som amtet har truffet i Midtjylland om Silkeborg Papirfabrik. Det er jo også blevet understreget af de bemærkninger, der er kommet her, at det er en balanceakt. Det er et spørgsmål, om virksomheden kan fortsætte.

Det er ikke, fordi jeg anser den sag for den væsentligste, der er også andre sager. Men når det nu bliver diskuteret, vil jeg da godt sige, at netop her har kommunen påvist, at det var nødvendigt og muligt at rense spildevandet bedre, end man gør mange andre steder, af hensyn til søerne og åløbene omkring Silkeborg, men man nedskærer kravene til virksomheden det samme sted. Altså: man har viden om, hvordan man skal rense spildevandet, man har muligheder for at gøre det, men man nedskærer kravene til virksomheden, fordi virksomheden siger: hvis I opretholder det krav, så lukker vi, så bliver der arbejdsløshed. Der var det, jeg pegede på, at vi må sikre, at de ansvarlige, som man nu har fået ved decentraliseringen ude omkring, ikke udsættes for et sådant pres, og at de får mulighed for at modstå det.

En af de ting, jeg pegede på, var nødvendigheden af at ændre sammensætningen af miljøankenævnet. Hvis man gjorde det, kunne det jo godt være, man kom frem til andre afgørelser end dem, der er truffet indtil nu.

Det var som sagt vor opfattelse, at vi har erfaringsmateriale, der gør, at vi må gå mere radikalt til værks end i forslaget.

Svend Haugaard (RV):

Jeg skal ikke forlænge mødet meget, men ministeren var inde på spørgsmålet om levnedsmiddelloven. Jeg kiggede debatten fra dengang, da levnedsmiddelloven blev vedtaget, igennem, og jeg har svært ved at se, at der var nogen her, der ligesom havde forudsat, at man skulle nå frem til denne meget grundige kontrol i detailledet med fire årlige kontrolbesøg, med udtagelse af en række prøver, med laboratoriuundersøgelser og analyser i større udstrækning. Det tror jeg ikke var udvalgets hensigt, i hvert tilfælde så vidt jeg kan skønne af det, vi her har set.

Der er jo tale om, at der er en række landkommuner, der lige på én gang har fået deres udgifter til dette område forøget med det tre- til femdobbelte af, hvad de var i forvejen. Det er dog ret voldsomt, og jeg tvivler meget stærkt på, hvis man begynder at kigge